

REGULAMENTUL (UE) NR. 1333/2014 AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 26 noiembrie 2014****privind statisticile referitoare la piețele monetare****(BCE/2014/48)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 5,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (4),având în vedere avizul Comisiei Europene ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În vederea îndeplinirii misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) este necesară elaborarea de statistici privind tranzacțiile de pe piețele monetare, respectiv privind tranzacțiile de pe piețele monetare care sunt garantate, negarantate și cu anumite instrumente financiare derivate, astfel cum se detaliază în prezentul regulament, încheiate de instituțiile financiare monetare (IFM), cu excepția băncilor centrale și a fondurilor de piață monetară (FPM), cu alte IFM și între IFM și alte instituții financiare, administrația publică sau societăți nefinanciare, cu excluderea tranzacțiilor intragrup.
- (2) Principalul obiectiv al colectării unor astfel de statistici este de a furniza Băncii Centrale Europene (BCE) informații statistice cuprinzătoare, detaliate și armonizate cu privire la piețele monetare din zona euro. Datele derivate din tranzacțiile colectate cu privire la segmentele de piață sus-menționate furnizează informații cu privire la mecanismul de transmitere a deciziilor de politică monetară. Prin urmare, acestea reprezintă un set de statistici necesar pentru politica monetară din zona euro.
- (3) Colectarea datelor statistice este, de asemenea, necesară pentru a da BCE posibilitatea de a furniza asistență analitică și statistică Mecanismului unic de supraveghere (MUS) în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽³⁾. În acest cadru, colectarea datelor statistice este, de asemenea, necesară pentru susținerea atribuțiilor BCE în domeniul stabilității financiare.
- (4) Băncile centrale naționale (BCN) ar trebui să informeze BCE în cazul în care BCN hotărăște să nu colecteze datele prevăzute de prezentul regulament, caz în care BCE va prelua atribuția de colectare a datelor direct de la agenții raportori.
- (5) În conformitate cu Tratatul și în condițiile prevăzute în Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), BCE trebuie să adopte reglementările necesare pentru punerea în aplicare a misiunilor SEBC definite în Statutul SEBC și, în anumite cazuri, stabilite în dispozițiile adoptate de Consiliu în temeiul articolului 129 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (6) Pentru a minimiza sarcina de raportare a IFM, asigurând totodată existența unor statistici de calitate și oportune, BCE va solicita ca inițial datele să fie raportate de cele mai mari IFM din zona euro, pe baza dimensiunii totalului principalelor active bilanțiere ale acestora prin comparație cu totalul principalelor active bilanțiere pentru toate IFM din zona euro. De la 1 ianuarie 2017 Consiliul guvernatorilor BCE poate extinde numărul de IFM raportoare prin luarea în considerare și a altor criterii, precum importanța activităților IFM pe piețele monetare și relevanța acestora pentru stabilitatea și funcționarea sistemului financiar. BCE va asigura că există cel puțin trei IFM raportoare pentru fiecare stat membru a cărui monedă este euro (denumit în continuare „stat membru din zona euro”) pentru a asigura un nivel minim de reprezentare geografică. BCN pot colecta date și de la IFM care nu fac parte din unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare pe baza cerințelor naționale de raportare statistică corespunzătoare, caz în care aceste date vor fi raportate și verificate în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.⁽²⁾ Avizul din 14 noiembrie 2014 (JO C 407, 15.11.2014, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (7) Pentru a diminua și mai mult sarcina de raportare a IFM prin evitarea duplicării cerințelor de raportare care le sunt aplicabile, asigurându-se în același timp existența unor statistici de calitate și oportune, BCE ar trebui să le poată scuti de raportarea de date referitoare la tranzacții de finanțare prin titluri de valoare sau contracte cu instrumente derivate, dacă astfel de date au fost deja raportate unui registru central de tranzacții, cu condiția ca BCE să aibă acces efectiv la date actualizate și standardizate în conformitate cu cerințele prevăzute în acest regulament
- (8) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 prevede că BCE poate adopta regulamente pentru a defini și impune obligațiile de raportare ce revin unităților de observare statistică efective cu obligații de raportare din statele membre din zona euro. Articolul 6 alineatul (4) prevede că BCE poate adopta regulamente care să specifice condițiile în care poate fi exercitat dreptul de a verifica sau de a efectua colectarea obligatorie de informații statistice.
- (9) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 prevede ca statele membre să se organizeze în domeniul statistic și să coopereze pe deplin cu SEBC pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din articolul 5 din Statutul SEBC.
- (10) În măsura în care datele colectate în temeiul prezentului regulament conțin informații statistice confidențiale, standardele aplicabile pentru protecția și utilizarea unor astfel de informații vor fi cele prevăzute la articolele 8 și 8c din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.
- (11) Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 prevede că BCE are competența de a aplica sancțiuni agenților raportori care nu respectă cerințele de raportare statistică prevăzute de regulamentele și deciziile BCE.
- (12) În timp ce este recunoscut faptul că regulamentele adoptate de BCE în temeiul articolului 34.1 din Statutul SEBC nu conferă drepturi și nici nu impun obligații statelor membre a căror monedă nu este euro (denumite în continuare „state membre din afara zonei euro”), articolul 5 din Statutul SEBC se aplică atât statelor membre din zona euro, cât și celor din afara zonei euro. Regulamentul (CE) nr. 2533/98 arată că articolul 5 din Statutul SEBC, coroborat cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, implică obligația de elaborare și aplicare la nivel național a tuturor măsurilor pe care statele membre din afara zonei euro le consideră potrivite pentru realizarea colectării informațiilor statistice necesare îndeplinirii cerințelor de raportare statistică ale BCE și pentru efectuarea în timp util a pregătirilor din domeniul statistic pentru ca aceste state să devină state membre din zona euro.
- (13) Cerințele de raportare prevăzute de prezentul regulament nu aduc atingere cerințelor de raportare prevăzute de alte acte juridice și instrumente ale BCE, care ar putea acoperi, cel puțin parțial, și raportarea tranzacție cu tranzacție sau raportarea agregată a informațiilor statistice privind piețele monetare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „agent raportor”, „rezident” și „cu reședința” au sensul stabilit la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98;
2. „instituție financiară monetară” (IFM) are sensul definit la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene (BCE/2013/33) ⁽¹⁾ și se interpretează ca incluzând toate sucursalele IFM situate în Uniune și în AELS, cu excepția cazului în care se prevede altfel în oricare altă dispoziție din prezentul regulament;
3. „AIF” înseamnă alți intermediari financiari, cu excepția societăților de asigurare și a fondurilor de pensii, astfel cum se prevede în Sistemul european de conturi revizuit (denumit în continuare „SEC 2010”) prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene din 24 septembrie 2013 privind bilanțul sectorului instituții financiare monetare (BCE/2013/33) (JO L 297, 7.11.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

4. „societăți de asigurare” înseamnă toate societățile și cvasisocietățile financiare a căror funcție principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară rezultate din mutualizarea riscurilor, în principal sub formă de asigurări directe sau reasigurări, astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
5. „fonduri de pensii” înseamnă toate societățile și cvasisocietățile financiare a căror funcție principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară rezultate din mutualizarea riscurilor sociale și necesităților persoanelor asigurate (asigurări sociale), astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
6. „societăți nefinanciare” înseamnă sectorul societăților nefinanciare, astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
7. „administrația publică” înseamnă unitățile instituționale care nu sunt producători pentru piață și a căror producție este destinată consumului individual și colectiv și care sunt finanțate din contribuțiile obligatorii vărsate de unitățile din alte sectoare, precum și unitățile instituționale a căror activitate principală constă în redistribuirea veniturilor și a avuției naționale, astfel cum este prevăzut în SEC 2010;
8. „totalul principalelor active bilanțiere” înseamnă active totale minus alte active, astfel cum au fost definiți acești termeni în Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33);
9. „statistici referitoare la piețele monetare” înseamnă statisticile referitoare la tranzacții garantate, negarantate și cu instrumente financiare derivate având ca obiect instrumente de piață monetară, încheiate între IFM și între IFM și AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, bănci centrale, administrația publică și societăți nefinanciare, dar excluzând tranzacțiile intragrup, în perioada de raportare relevantă;
10. „instrument de piață monetară” înseamnă oricare din instrumentele enumerate în anexele I, II și III;
11. „fond de piață monetară” înseamnă un organism de plasament colectiv care necesită autorizarea ca organism de plasament colectiv în valori mobiliare conform Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau care este un fond de investiții alternative conform Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, investește în active pe termen scurt și are obiective distincte sau cumulative care oferă un randament corespunzător ratelor dobânzii de pe piața monetară sau care păstrează valoarea unei investiții;
12. „bancă centrală” înseamnă orice bancă centrală, indiferent de locul unde este situată;
13. „bancă centrală națională (bănci centrale naționale)” sau „BCN” înseamnă băncile centrale naționale ale statelor membre ale Uniunii;
14. „unități de observare statistică de referință cu obligații de raportare” înseamnă IFM rezidente în zona euro, cu excepția băncilor centrale și a FPM, care atrag depozite exprimate în euro și/sau emit orice alt instrument de natura datoriei și/sau acordă credite exprimate în euro, astfel cum sunt enumerate în anexele I, II sau III, de la/către alte IFM și/sau de la/către AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică, bănci centrale în scopuri de investiții, sau societăți nefinanciare;
15. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi, inclusiv un grup bancar, dar fără a se limita la acesta, alcătuit dintr-o societate-mamă și filialele acesteia, ale cărui situații financiare sunt consolidate în sensul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
16. „sucursală” înseamnă un punct de lucru care reprezintă o parte dependentă din punct de vedere juridic de o instituție și care desfășoară direct toate sau unele dintre tranzacțiile specifice activității instituției;
17. „sucursală din Uniune și AELS” înseamnă o sucursală situată și înregistrată într-un stat membru al Uniunii sau într-o țară AELS;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

18. „Asociația Europeană a Liberului Schimb” înseamnă organizația interguvernamentală înființată pentru promovarea liberului schimb și a integrării economice în beneficiul statelor membre ale acesteia;
19. „tranzacție intragrup” înseamnă o tranzacție cu instrumente de piață monetară încheiată de un agent raportor cu altă întreprindere care este inclusă în aceeași situație financiară consolidată, potrivit metodei consolidării globale. Întreprinderile care iau parte la tranzacție sunt considerate incluse în „aceeași consolidare” potrivit metodei consolidării globale atunci când ambele:
- (a) sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 2013/34/UE sau cu standardele internaționale de raportare financiară (*international financial reporting standards* — IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile contabile general acceptate ale acelei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei ⁽²⁾ (sau cu standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din acel regulament); sau
 - (b) sunt acoperite de aceeași supraveghere consolidată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceeași supraveghere consolidată din partea autorității competente din țara terță, considerată echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 127 din Directiva 2013/36/UE;
20. „zi lucrătoare” înseamnă, pentru orice dată specificată într-un acord sau într-o confirmare pentru o tranzacție cu un instrument de piață monetară, ziua în care băncile comerciale și piețele valutare sunt deschise pentru activități generale (inclusiv activități cu instrumentul de piață monetară relevant) și decontează plățile în aceeași monedă ca obligația de plată care este plătită la această dată sau este calculată cu referință la această dată. În cazul unei tranzacții cu un instrument de piață monetară guvernat de un acord-cadru standard emis de Federația Bancară Europeană (*European Banking Federation* — EBF), Loan Market Association (LMA), International Swaps and Derivatives Association, Inc. (ISDA) sau alte asociații comerciale europene sau internaționale semnificative, se utilizează definiția furnizată sau incorporată în acestea prin trimitere. În legătură cu decontarea oricărei tranzacții cu un instrument de piață monetară care urmează a fi decontat printr-un sistem de decontare desemnat, înseamnă o zi în care sistemul de decontare este deschis pentru decontarea acestei tranzacții;
21. „zi de decontare TARGET2” înseamnă orice zi în care este deschis TARGET2 (sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real);
22. „acord de răscumpărare” înseamnă un acord în temeiul căruia părțile la acesta pot iniția tranzacții în care o parte („vanzătorul”) convine să vândă celelalte părți („cumpărătorul”) anumite „active” („valori mobiliare”, „mărfuri” sau „alte active financiare”) la o dată apropiată în schimbul plății prețului de cumpărare de către cumpărător către vânzător, cu un acord simultan al cumpărătorului de a revinde vânzătorului activele la o dată viitoare fixă sau la cerere, în schimbul plății prețului de răscumpărare de către vânzător cumpărătorului. Fiecare astfel de tranzacție poate fi o tranzacție de răscumpărare sau o tranzacție de cumpărare și revânzare. „Acordul de răscumpărare” poate însemna, de asemenea, un acord de constituire de active ca garanție și de acordare a unui drept general de reutilizare în schimbul acordării cu împrumut de numerar la o dată apropiată și rambursării împrumutului și a dobânzii la o dată îndepărtată în schimbul înapoierii activelor. Tranzacțiile de răscumpărare pot fi realizate cu o scadență predefinită („tranzacții de răscumpărare la termen”) sau fără o scadență predefinită, lăsând ambelor părți opțiunea de a conveni să reinnoiască sau să rezilieze acordul în fiecare zi („tranzacții de răscumpărare pe bază deschisă”);
23. „operațiune repo tripartită” înseamnă o tranzacție de răscumpărare în care un terț este responsabil pentru selectarea și administrarea colateralului pe durata vieții tranzacției;
24. „swap pe cursul de schimb” înseamnă o tranzacție de swap în care o parte vinde celelalte părți o cantitate specificată dintr-o monedă specificată în schimbul plății unei sume convenite dintr-o monedă diferită specificată pe baza unui curs de schimb valutar convenit (cunoscut drept curs de schimb valutar la vedere) cu acordul de răscumpărare a monedei vândute la o dată ulterioară (cunoscută ca scadență) în schimbul vânzării monedei cumpărate inițial la un curs de schimb valutar diferit (cunoscut drept cursul de schimb valutar forward);

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 340, 22.12.2007, p. 66).

⁽³⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

25. „swap pe indicii ratei dobânzii overnight” (*overnight index swap* — OIS) înseamnă un swap pe rata dobânzii în care rata variabilă periodică a dobânzii este egală cu media geometrică a unei rate overnight (sau a ratei dobânzii overnight) pe o perioadă de timp specificată. Plata finală va fi calculată ca diferența dintre rata fixă a dobânzii și rata overnight compusă înregistrată pe durata vieții OIS aplicată valorii nominale a tranzacției. Întrucât prezentul regulament se axează numai pe OIS exprimate în euro, rata overnight va fi EONIA;
26. „cadrul Basel III LCR” înseamnă indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (*Liquidity Coverage Ratio* — LCR) propus de Comitetul de la Basel și aprobat la 7 ianuarie 2013 de Grupul guvernatorilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere, organismul de supraveghere al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară, ca un standard minim global de reglementare pentru măsurile privind lichiditatea pe termen scurt în sectorul bancar.

Articolul 2

Unități de observare statistică efective cu obligații de raportare

(1) Unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare constau în IFM rezidente din zona euro din cadrul unităților de observare statistică de referință cu obligații de raportare, care sunt identificate de Consiliul guvernatorilor ca agenți raportori în conformitate cu alineatul (2) sau (3), după caz, sau IFM identificate ca agenți raportori în conformitate cu alineatul (4) pe baza criteriilor prevăzute în acest regulament și care sunt notificate cu privire la obligațiile de raportare ale acestora în conformitate cu alineatul (5) (denumite în continuare „agenți raportori”).

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament, Consiliul guvernatorilor poate decide că o IFM este un agent raportor în cazul în care IFM are totalul principalelor active bilanțiere mai mare de 0,35 % din totalul principalelor active bilanțiere ale tuturor IFM din zona euro pe baza celor mai recente date disponibile pentru BCE, respectiv:

- (a) date cu referința la sfârșitul lunii decembrie din anul calendaristic anterior notificării în conformitate cu alineatul (5); sau
- (b) în cazul în care datele de la litera (a) nu sunt disponibile, datele cu referința la sfârșitul lunii decembrie din anul anterior.

În sensul unei asemenea decizii, calcularea totalului principalelor active bilanțiere ale IFM respective exclude sucursalele din afara țării gazdă ale IFM respective.

(3) De la 1 ianuarie 2017 Consiliul guvernatorilor poate decide să clasifice orice altă IFM ca agent raportor pe baza dimensiunii totalului principalelor active bilanțiere ale acesteia în comparație cu totalul principalelor active bilanțiere ale tuturor IFM din zona euro, a importanței activităților IFM în tranzacțiile cu instrumente de piață monetară și a relevanței acesteia pentru stabilitatea și funcționarea sistemului financiar din zona euro și/sau statele membre individuale.

(4) De la 1 ianuarie 2017 Consiliul guvernatorilor poate decide, de asemenea, ca pentru fiecare stat membru din zona euro să fie identificate cel puțin trei IFM ca agenți raportori. În consecință, dacă, pe baza deciziilor Consiliului guvernatorilor luate în conformitate cu alineatul (2) sau alineatul (3), sunt selectate mai puțin de trei IFM într-un anumit stat membru din zona euro, unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare vor include și alte IFM din acest stat membru din zona euro care sunt considerate reprezentative de BCN relevantă (denumite în continuare „agenți raportori reprezentativi”), astfel încât cel puțin trei agenți raportori sunt identificați ca agenți raportori pentru acest stat membru din zona euro.

Agenții raportori reprezentativi sunt selectați dintre cele mai mari instituții de credit rezidente în statul membru din zona euro în cauză, pe baza totalului principalelor active bilanțiere ale instituțiilor, cu excepția cazului în care BCN sugerează criterii alternative care sunt acceptate în scris de către BCE.

(5) BCE sau BCN relevantă notifică IFM în cauză cu privire la orice decizie a Consiliului guvernatorilor luată în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4) și cu privire la obligațiile acestora în temeiul prezentului regulament. Notificarea este transmisă în scris cu cel puțin patru luni înainte de începutul primei raportări.

(6) Fără a aduce atingere oricăror decizii ale Consiliului guvernatorilor luate în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4), BCN pot colecta, de asemenea, statistici referitoare la piețele monetare de la IFM rezidente în statul membru al acestora care nu sunt agenți raportori în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4), pe baza cerințelor de raportare statistică naționale ale acestora (denumite în continuare „agenți raportori suplimentari”). În cazul în care o BCN identifică agenți raportori suplimentari în acest mod, îi notifică cu promptitudine.

Articolul 3

Cerințe de raportare statistică

(1) În scopul elaborării periodice a statisticilor referitoare la piețele monetare, agenții raportori raportează către BCN a statului membru în care sunt rezidenți, pe bază consolidată, inclusiv pentru toate sucursalele acestora situate în Uniune și în AELS, informații statistice zilnice referitoare la instrumentele de piață monetară. Informațiile statistice solicitate sunt specificate în anexele I, II și III. BCN transmite informațiile statistice pe care le primește de la agenții raportori către BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) BCN definesc și pun în aplicare mecanismele de raportare care trebuie urmate de agenții raportori cu privire la instrumentele de piață monetară. Aceste mecanisme de raportare asigură furnizarea informațiilor statistice solicitate și permit verificarea cu precizie a respectării standardelor minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate cu conceptele și de revizuire, astfel cum sunt prevăzute în anexa IV.

(3) Fără a aduce atingere cerinței de raportare prevăzute la alineatul (1), o BCN poate decide că agenții raportori selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatele (2), (3) și (4) rezidenți în statul membru al BCN raportează informațiile statistice specificate în anexele I, II și III către BCE. BCN informează BCE și agenții raportori în consecință, iar BCE va defini și pune în aplicare mecanismele de raportare care trebuie respectate de agenții raportori și va prelua sarcina de colectare a datelor necesare direct de la agenții raportori.

(4) În cazul în care BCN a selectat agenți raportori suplimentari și i-a notificat astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6), aceștia raportează BCN informații statistice zilnice referitoare la instrumentele de piață monetară. BCN transmite BCE informațiile statistice pe care le primește de la agenții raportori suplimentari, la cererea BCE, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament.

(5) BCN definesc și pun în aplicare mecanisme de raportare care trebuie respectate de către agenții raportori suplimentari în conformitate cu cerințele de raportare statistică naționale ale acestora. BCN se asigură că mecanismele naționale de raportare impun agenților raportori suplimentari să respecte cerințe care sunt echivalente articolelor 6-8, articolului 10 alineatul (3) și articolelor 11-12 din prezentul regulament. BCN asigură că aceste mecanisme de raportare furnizează informațiile statistice solicitate și permit verificarea cu precizie a respectării standardelor minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate cu conceptele și de revizuire, astfel cum sunt prevăzute în anexa IV.

Articolul 4

Respectarea termenelor

(1) În cazul în care BCN decide, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3), ca agenții raportori să raporteze informațiile statistice specificate în anexele I, II și III direct către BCE, agenții raportori transmit aceste informații BCE după cum urmează:

- (a) Datele colectate de la agenții raportori selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) sunt transmise zilnic către BCE între ora 18.00 în data tranzacției și ora 7.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.
- (b) Datele colectate de la agenții raportori selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4) sunt transmise zilnic către BCE între ora 18.00 în data tranzacției și ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.
- (c) Datele pentru care BCN are o derogare în conformitate cu articolul 5 sunt transmise BCE săptămânal între ora 18.00 în data tranzacției și ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după sfârșitul săptămânii la care se referă datele.

(2) În orice alt caz decât cel de la alineatul (1), BCN transmit BCE informațiile statistice zilnice privind piața monetară, astfel cum se specifică la anexele I, II și III, pe care le primesc de la agenții raportori, după cum urmează.

- (a) Datele colectate de la agenții raportori selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) sunt transmise zilnic către BCE înainte de ora 7.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.
- (b) Datele colectate de la agenții raportori selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4) sunt transmise zilnic către BCE înainte de ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției.
- (c) Datele colectate de la agenții raportori suplimentari selecțai în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) sunt transmise zilnic BCE înainte de ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după data tranzacției, săptămânal înainte de ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după sfârșitul săptămânii la care se referă datele sau lunar înainte de ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după sfârșitul lunii la care se referă datele. BCN decid cu privire la frecvența de raportare și informează cu promptitudine BCE în consecință. BCN pot revizui anual frecvența de raportare.
- (d) Datele pentru care BCN are o derogare în conformitate cu articolul 5 sunt transmise BCE săptămânal BCE înainte de ora 13.00 CET în prima zi de decontare TARGET2 după sfârșitul săptămânii la care se referă datele.

(3) BCN decid până când trebuie să primească date de la agenții raportori pentru a putea respecta termenele de raportare prevăzute la alineatul (2) și informează corespunzător agenții raportori.

(4) Atunci când un termen prevăzut la alineatul (1) sau (2) cade într-o zi în care TARGET2 este închis, termenul este prelungit până în următoarea zi în care TARGET2 funcționează, astfel cum se anunță pe website-ul BCE.

Articolul 5

Derogare

Atunci când agenții raportori au fost selectați în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) sau (4), o BCN poate decide că agenții raportori pot transmite BCN informații statistice zilnice privind piața monetară în mod săptămânal înainte de ora 13.00 (CET) în prima zi de decontare TARGET2 după sfârșitul săptămânii la care se referă datele dacă, din motive operaționale, aceștia nu pot respecta cerința privind frecvența de raportare zilnică. BCE poate impune condiții privind exercitarea derogării de către BCN.

Articolul 6

Fuziuni, divizări, reorganizări și insolvențe

(1) În cazul unei fuziuni, divizări, creări de întreprinderi derivate (*spin-off*) sau al oricărui alt tip de reorganizare care ar putea afecta îndeplinirea obligațiilor sale statistice, agentul raportor în cauză informează BCE și BCN relevantă, odată ce intenția de a pune în aplicare o astfel de operațiune a fost făcută publică, într-un interval de timp corespunzător, anterior producerii de efecte, cu privire la procedurile planificate pentru a îndeplini cerințele de raportare statistică stabilite în prezentul regulament. De asemenea, agentul raportor notifică BCE și BCN relevantă în termen de 14 zile de la finalizarea unei asemenea operațiuni.

(2) În cazul în care un agent raportor fuzionează cu altă entitate prin absorbție, astfel cum se definește în a treia Directivă 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, iar una dintre entitățile care fuzionează era un agent raportor, entitatea care rezultă în urma fuziunii continuă raportarea în temeiul prezentului regulament.

(3) În cazul în care un agent raportor fuzionează cu altă entitate prin constituirea unei noi societăți, astfel cum se definește în Directiva 2011/35/UE, iar una dintre entitățile care fuzionează era un agent raportor, entitatea care rezultă raportează în temeiul prezentului regulament în cazul în care se încadrează în definiția agentului raportor.

(4) În cazul în care un agent raportor se divizează în două sau mai multe entități prin absorbție sau prin constituirea de noi societăți, astfel cum se definește în a șasea Directivă 82/891/CEE a Consiliului ⁽²⁾, iar una din entitățile noi este un agent raportor, entitatea nouă raportează în temeiul prezentului regulament. De asemenea, divizarea include o operațiune de creare de întreprinderi derivate (*spin-off*) prin care un agent raportor transferă o parte sau totalitatea activelor și pasivelor sale către o societate nouă în schimbul acțiunilor la noua societate.

(5) În cazul în care un agent raportor devine insolubil, își pierde licența bancară sau încetează în alt mod să desfășoare activități bancare, astfel cum confirmă autoritatea de supraveghere competentă, acesta nu mai este obligat să raporteze în temeiul prezentului regulament.

(6) În sensul alineatului (5), un agent raportor este considerat insolubil în cazul apariției unuia sau mai multora dintre evenimentele următoare:

- (a) efectuează o cesiune generală în beneficiul creditorilor sau în scopul intrării într-o reorganizare, tranzacție judiciară sau concordat cu creditorii;
- (b) admite în scris că este în imposibilitatea de a-și plăti datoriile la scadență;
- (c) solicită, consimte sau acceptă numirea oricărui administrator fiduciar, administrator, administrator judiciar, lichidator sau a oricărei persoane cu funcție echivalentă pentru acesta sau asupra întregii proprietăți ori asupra unei părți semnificative a acesteia;
- (d) se depune la o instanță, la un alt organism competent sau la o altă autoritate competentă o cerere de intrare în insolvență cu privire la acest agent raportor (alta decât cea depusă de o contraparte cu privire la orice obligație a agentului raportor față de acea contraparte);
- (e) este lichidat sau devine insolubil (sau intră în proceduri analoge) ori acesta sau orice autoritate publică sau altă entitate sau persoană solicită reorganizarea, tranzacția judiciară, concordatul, reeșalonarea datoriilor, administrarea, lichidarea, dizolvarea sau o măsură similară în baza unui act normativ, legi sau reglementări actuale sau viitoare, o astfel de solicitare (cu excepția unei cereri de lichidare sau de orice altă procedură analogă pentru care nu se aplică o perioadă de 30 de zile) nefiind suspendată sau respinsă în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia;

⁽¹⁾ Directiva 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (JO L 110, 29.4.2011, p. 1).

⁽²⁾ A șasea Directivă 82/891/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1982 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni (JO L 378, 31.12.1982, p. 47).

- (f) numirea unui administrator fiduciar, administrator, administrator judiciar, lichidator sau a oricărei persoane cu funcție echivalentă pentru acesta sau asupra întregii proprietăți ori asupra unei părți semnificative a acesteia; sau
- (g) convocarea oricărei adunări a creditorilor în scopul analizării unui acord voluntar (sau a oricărei proceduri analoage).

Articolul 7

Dispoziții privind confidențialitatea

(1) La primirea și prelucrarea în temeiul prezentului regulament a unor date care conțin informații confidențiale, inclusiv partajarea acestor date cu alte BCN din zona euro, BCE și BCN aplică standardele pentru protecția și utilizarea informațiilor statistice confidențiale stabilite la articolele 8 și 8c din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.

(2) Sub rezerva alineatului (1), orice informații confidențiale cuprinse în datele statistice colectate de către BCE sau o BCN în temeiul prezentului regulament nu sunt transmise sau partajate în alt mod cu orice autoritate sau terț în afară de BCE și BCN din zona euro, cu excepția cazului în care agentul raportor în cauză și-a dat în prealabil acordul scris expres, iar BCE sau BCN relevantă, după caz, a semnat un acord de confidențialitate adecvat cu acel agent raportor.

Articolul 8

Verificare și colectare obligatorie

BCE și BCN, după caz, au dreptul de a verifica și, dacă este necesar, de a colecta în mod obligatoriu informațiile pe care agenții raportori le furnizează în conformitate cu cerințele de raportare statistică prevăzute la articolul 3 și în anexele I, II și III la prezentul regulament. În special, acest drept poate fi exercitat atunci când un agent raportor nu îndeplinește standardele de transmitere, de acuratețe, de conformitate cu conceptele și de revizuire prevăzute în anexa IV. De asemenea, se aplică articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.

Articolul 9

Procedură simplificată de modificare

Ținând seama de opiniile Comitetului de statistică al SEBC, Comitetul executiv al BCE poate aduce modificări tehnice anexelor la prezentul regulament, cu condiția ca acestea să nu modifice cadrul conceptual de bază și să nu afecteze sarcina de raportare a agenților raportori. Comitetul executiv informează fără întârzieri nejustificate Consiliul guvernatorilor cu privire la orice astfel de modificare.

Articolul 10

Prima raportare

(1) În cazul agenților raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), prima raportare în temeiul prezentului regulament, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii din articolul 12, începe cu date pentru 1 aprilie 2016.

(2) În cazul agenților raportori selectați în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4), prima raportare în temeiul prezentului regulament începe la data comunicată agentului raportor de către BCE sau BCN relevantă în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) și, în orice caz, nu mai devreme de 12 luni de la adoptarea deciziei Consiliului guvernatorilor în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) sau (4).

(3) De asemenea, atunci când sunt selectați agenți raportori reprezentativi în conformitate cu articolul 2 alineatul (4), un agent raportor reprezentativ poate transmite BCE sau BCN relevante o cerere scrisă de amânare temporară a datei primei raportări, motivând această întârziere. Amânarea solicitată poate fi acordată pentru până la șase luni, cu posibile prelungiri de până la șase luni. BCE sau BCN relevantă poate accepta să amâne data primei raportări pentru agentul raportor reprezentativ solicitant în cazul în care consideră justificată această întârziere. De asemenea, în cazul în care agentul raportor reprezentativ nu are date de raportat sau are numai date care sunt considerate nereprezentative atât de BCE, cât și de BCN la data primei raportări, BCN poate accepta să-l scutească de la aplicarea datei primei raportări. Această scutire poate fi acordată de BCN numai în cooperare cu BCE, dacă atât BCE, cât și BCN consideră cererea justificată, iar aceasta nu periclitează reprezentativitatea eșantionului raportor.

(4) În cazul IFM selectate ca agenți raportori suplimentari în conformitate cu articolul 2 alineatul (6), prima raportare în temeiul prezentului regulament începe la data comunicată de BCN agentului raportor suplimentar în conformitate cu articolul 2 alineatul (6).

Articolul 11

Clauză de revizuire periodică

BCE revizuieste punerea în aplicare a prezentului regulament la 12 luni de la prima raportare și elaborează un raport în această privință. În conformitate cu recomandările din raport, aceasta poate majora sau reduce numărul de agenți raportori și/sau cerințele de raportare statistică. După această revizuire inițială, vor avea loc actualizări periodice ale unităților de observare statistică efective cu obligații de raportare o dată la doi ani.

Articolul 12

Dispoziție tranzitorie

În perioada de la 1 aprilie 2016 la 1 iulie 2016 agenții raportori vor putea raporta BCE sau BCN relevante statistici referitoare la piețele monetare pentru anumite, dar nu pentru toate zilele relevante. BCE sau BCN relevantă poate specifica zilele pentru care este solicitată raportarea.

Articolul 13

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 26 noiembrie 2014.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Mario DRAGHI

ANEXA I

Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește tranzacțiile garantate

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

Agenții raportori raportează către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă toate acordurile de răscumpărare și tranzacțiile inițiate în cadrul acestora, inclusiv operațiunile repo tripartite, care sunt exprimate în euro cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data tranzacției) între agentul raportor și alte instituții financiare monetare (IFM), alți intermediari financiari (AIF), societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică sau bănci centrale în scopuri de investiții, precum și cu societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR.

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificatorul tranzacției	Identificatorul unic intern al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție.	Identificatorul tranzacției este unic pentru orice tranzacție raportată la o anumită dată de raportare pentru orice segment al pieței monetare.
Data raportării	Data la care datele sunt transmise BCE sau BCN.	
Marcă temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Codul contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Atunci când tranzacțiile sunt efectuate prin intermediul unei contrapărți centrale de compensare (CPC), trebuie furnizat identificatorul persoanei juridice (<i>legal entity identifier</i> — LEI) al CPC. Atunci când tranzacțiile sunt efectuate cu societăți nefinanciare, AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică și bănci centrale și pentru orice altă tranzacție raportată pentru care nu este furnizat indicatorul LEI al contrapărții, trebuie furnizată clasa contrapărții.
Identificatorul codului contrapărții	Un atribut care specifică tipul de cod individual al contrapărții transmis.	A se utiliza în toate împrejurările. Va fi furnizat un cod individual al contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizat codul individual al contrapărții. Opțional în rest.
Valoarea nominală a tranzacției	Suma dată sau luată cu împrumut inițial.	

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile la adresa www.ecb.int.

Câmp	Descrierea datelor	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Valoarea nominală a colateralului	Valoarea nominală a garanției constituite drept colateral.	Cu excepția operațiunilor repo tripartite și a oricărei alte tranzacții în care garanția depusă nu este identificată printr-un număr internațional de identificare a valorilor mobiliare (<i>International Securities Identification Number</i> — ISIN) unic.
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară.	
Data decontării	Data cumpărării, respectiv data la care numerarul trebuie plătit de creditor debitorului, iar garanția trebuie transferată de la debitor la creditor.	În cazul unor tranzacții de răscumpărare pe bază deschisă, aceasta este data la care reînnoirea se decontează (chiar dacă nu are loc un schimb de numerar).
Data scadenței	Data răscumpărării, respectiv data la care numerarul trebuie rambursat de către debitor creditorului.	În cazul tranzacțiilor de răscumpărare pe bază deschisă, aceasta este data la care principalul și dobânda datorate trebuie rambursate în cazul în care tranzacția nu este reînnoită.
Semnul tranzacției	Luarea de numerar cu împrumut în cazul contractelor de report sau darea de numerar cu împrumut în cazul contractelor de deport.	
Numărul ISIN al colateralului	Numărul ISIN alocat valorilor mobiliare emise în piețele financiare, compus din 12 caractere alfanumerice, care identifică în mod unic o valoare mobilă (astfel cum este definit de ISO 6166).	A se raporta, cu excepția operațiunilor repo tripartite și a tuturor celorlalte operațiuni repo în care valorile mobiliare depuse ca garanție nu sunt identificate printr-un număr ISIN unic.
Tip de colateral	Pentru a identifica clasa de active constituită drept colateral atunci când nu este furnizat un număr ISIN individual.	A se furniza în toate cazurile în care nu este furnizat un număr ISIN individual.
Indicator colateral special	Pentru a identifica toate tranzacțiile de răscumpărare desfășurate cu colateral general și cele desfășurate cu colateral special. Câmp opțional care trebuie raportat numai dacă este fezabil pentru agentul raportor.	Raportarea acestui câmp este opțională.
Rata tranzacției	Rata dobânzii, exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare, la care a fost încheiată operațiunea repo și la care este remunerat numerarul împrumutat.	
Marjă de ajustare a colateralului	O măsură de control al riscurilor aplicată colateralului suport, unde valoarea acestui colateral se calculează ca valoare de piață a activelor minus un anumit procent (marjă de ajustare). În scopuri de raportare, marja de ajustare a colateralului se calculează ca 100 minus raportul dintre numerarul dat/luat cu împrumut și valoarea de piață, inclusiv dobânda acumulată, a colateralului depus.	Raportarea acestui câmp este necesară numai pentru tranzacțiile cu colateral unic.

Câmp	Descrierea datelor	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Codul contrapărții pentru agentul tripartit	Identificatorul codului contrapărții pentru agentul tripartit.	A se raporta pentru operațiuni repo tripartite.
Identificatorul codului agentului tripartit	Un atribut care specifică tipul de cod individual al agentului tripartit transmis.	A se utiliza în toate împrejurările în care va fi furnizat un cod individual al agentului tripartit.
Beneficiar în cazul tranzacțiilor desfășurate prin CPC		

2. Prag de semnificație

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate drept interbancare pe baza cadrului Basel III LCR ⁽¹⁾.

3. Excepții

Tranzacțiile intragrup nu ar trebui raportate.

—

⁽¹⁾ A se vedea „Basel III: Indicele de acoperire a lichidității și instrumentele de monitorizare a riscurilor legate de lichiditate” (*Basel III: The Liquidity Coverage Ratio and liquidity risk monitoring tools*), p. 23-27, disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa www.bis.org

ANEXA II

Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește tranzacțiile negarantate

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

1. Agenții raportori raportează către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă:
 - (a) toate împrumuturile luate utilizând instrumentele definite în tabelul de mai jos, care sunt exprimate în euro cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data tranzacției), de agentul raportor de la alte instituții financiare monetare (IFM), alți intermediari financiari (AIF), societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică sau bănci centrale în scopuri de investiții, precum și de la societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR.
 - (b) toate creditele acordate altor instituții de credit cu o scadență de până la un an inclusiv (definite drept tranzacțiile cu o scadență de cel mult 397 de zile după data tranzacției) prin depozite negarantate sau prin cumpărarea de la instituțiile de credit emitente de efecte de comerț, certificate de depozit, valori mobiliare cu rată variabilă și alte titluri de natura datoriei cu o scadență de până la un an.
2. Tabelul de mai jos oferă o descriere standard detaliată a categoriilor de instrumente pentru tranzacții pentru care agenții raportori trebuie să transmită raportări BCE. În cazul în care agenții raportori trebuie să raporteze tranzacțiile către BCN a acestora, BCN relevantă ar trebui să transpună aceste descrieri ale categoriilor de instrumente la nivel național în conformitate cu prezentul regulament.

Tip de instrument	Descriere
Depozite	Depozite negarantate purtătoare de dobândă care sunt fie rambursabile la cerere, fie au o scadență de cel mult un an și care sunt fie luate cu împrumut, fie plasate de agentul raportor.
Certificat de depozit	Un instrument de natura datoriei la termen emis de o IFM care dă dreptul titularului la o rată specifică fixă a dobânzii pe o durată fixă definită, de până la un an.
Efect de comerț	Un instrument de natura datoriei care este fie negarantat, fie garantat cu colateral furnizat de emitent, care are o scadență de cel mult un an și este fie purtător de dobânzi, fie cu discount.
Valoare mobilă cu rată variabilă	Un instrument de natura datoriei pentru care plățile periodice ale dobânzii se calculează pe baza valorii, respectiv prin fixarea unei rate de referință de bază, precum Euribor, la date predefinite cunoscute drept date de fixare, și care are o scadență de cel mult un an.
Instrumente care pot fi lichidate înainte de scadență	Un instrument de natura datoriei în care titularul are o opțiune de vânzare, respectiv o opțiune de a cere rambursarea anticipată de la emitent, cu o dată a primei exercitări sau o perioadă de preaviz de cel mult un an de la data emiterii.
Instrumente care pot fi răscumpărate înainte de scadență	Un instrument de natura datoriei în care emitentul are o opțiune de cumpărare, respectiv o opțiune de a răscumpăra anticipat instrumentul, cu o dată a rambursării finale de cel mult un an de la data emiterii.
Alte titluri de natura datoriei pe termen scurt	Valori mobiliare nesubordonate, altele decât titlurile de participație, cu o scadență de până la un an, emise de agenții raportori, care sunt, în mod obișnuit, instrumente negociabile și tranzacționate pe piețele secundare sau care pot fi compensate pe piață și care nu conferă deținătorului vreun drept de proprietate asupra instituției emitente. Acest post include: <ol style="list-style-type: none"> (a) valori mobiliare care conferă deținătorului un drept necondiționat la un venit fix sau determinat prin contract sub forma plății de cupoane și/sau a unei sume fixe stabilite la o anumită dată (sau date) sau începând de la o dată definită la momentul emisiunii; (b) instrumente nenegociabile emise de agenții raportori care, ulterior, devin negociabile și sunt reclasificate ca „titluri de natura datoriei”.

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Descrierea datelor	Definiție	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Identificatorul tranzacției	Identificatorul unic intern al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție.	Identificatorul tranzacției este unic pentru orice tranzacție raportată la o anumită dată de raportare pentru orice segment al pieței monetare.
Data raportării	Data la care datele sunt transmise BCE sau BCN.	
Marcă temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Codul contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Atunci când tranzacțiile sunt efectuate prin intermediul unei contrapărți centrale de compensare (CPC), trebuie furnizat identificatorul persoanei juridice (<i>legal entity identifier</i> — LEI) al CPC. Atunci când tranzacțiile sunt efectuate cu societăți nefinanciare, AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică și bănci centrale și pentru orice altă tranzacție raportată pentru care nu este furnizat indicatorul LEI al contrapărții, trebuie furnizată clasa contrapărții.
Identificatorul codului contrapărții	Un atribut care specifică tipul de cod individual al contrapărții transmis.	A se utiliza în toate împrejurările. Va fi furnizat un cod individual al contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizat codul individual al contrapărții. Opțional în rest.
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară raportată.	
Data decontării	Data la care numerarul este dat cu împrumut de către creditor debitorului sau la care se decontează cumpărarea unui instrument de natura datoriei.	În cazul depozitelor la vedere și al altor împrumuturi/credite rambursabile la cerere, data la care depozitul este reinnoit (respectiv la care ar fi fost rambursat dacă ar fi fost închis/nu ar fi fost reinnoit).

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile la adresa www.ecb.int

Descrierea datelor	Definiție	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Data scadenței	Data la care numerarul trebuie rambursat de către debitor creditorului sau la care un instrument de natura datoriei ajunge la scadență și trebuie rambursat.	În cazul instrumentelor care pot fi răscumpărate înainte de scadență, trebuie furnizată data scadenței finale. În cazul instrumentelor care pot fi lichidate înainte de scadență, trebuie furnizată prima dată la care opțiunea de vânzare poate fi exercitată. În cazul depozitelor la vedere și al altor împrumuturi/credite negarantate rambursabile la cerere, prima dată la care instrumentul poate fi răscumpărat.
Prima dată de exercitare a opțiunii de cumpărare/vânzare	Prima dată la care opțiunea de cumpărare/vânzare poate fi exercitată.	A se raporta numai pentru instrumentele care pot fi răscumpărate/lichidate înainte de scadență cu o primă dată de exercitare a opțiunii de cumpărare/vânzare.
Perioadă de preaviz pentru cumpărare/vânzare	Pentru instrumentele care pot fi răscumpărate/lichidate înainte de scadență, numărul de zile calendaristice în avans cu care titularul opțiunii trebuie să-l notifice pe deținătorul/emitentul instrumentului cu privire la exercitarea opțiunii. Pentru depozitele rambursabile la cerere, numărul de zile calendaristice în avans cu care titularul opțiunii trebuie să-l notifice pe debitor cu privire la rambursarea depozitului.	A se raporta numai pentru instrumentele care pot fi răscumpărate/lichidate înainte de scadență cu o perioadă de preaviz și pentru depozitele rambursabile cu o perioadă de preaviz convenită în prealabil.
Cumpărare/vânzare	Indicator pentru a identifica dacă instrumentul are o opțiune de cumpărare sau de vânzare.	
Semnul tranzacției	Semnul tranzacției arată dacă numerarul raportat la valoarea nominală a tranzacției este luat sau dat cu împrumut.	
Valoarea nominală a tranzacției	Numerarul dat sau luat cu împrumut în depozite. În cazul titlurilor de natura datoriei, este valoarea nominală a valorii mobiliare emise/cumpărate.	
Prețul tranzacției	Prețul la care este emisă valoarea mobilă, respectiv raportul în termeni procentuali între încasările inițiale în numerar și valoarea nominală.	A se raporta ca 100 pentru depozitele negarantate.
Tip de instrument	A se utiliza pentru identificarea instrumentului prin care are loc creditarea, de exemplu, prin depozite negarantate, alte instrumente de natura datoriei pe termen scurt cu rată fixă negarantate, alte instrumente de natura datoriei pe termen scurt cu rată variabilă negarantate, titluri pe termen scurt garantate cu active etc.	
Tip de rată	A se utiliza pentru a identifica dacă instrumentul are o rată fixă sau variabilă.	

Descrierea datelor	Definiție	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și rezerve suplimentare
Rata tranzacției	Rata dobânzii (exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare) la care a fost efectuat depozitul și la care este remunerată suma în numerar dată cu împrumut. În cazul instrumentelor de natura datoriei, aceasta este rata efectivă a dobânzii (exprimată în conformitate cu convenția ACT/360 a piețelor monetare) la care a fost emis/cumpărat instrumentul.	A se raporta numai pentru instrumentele cu rată fixă.
Rata de referință	Rata de referință de bază în funcție de care sunt calculate plățile periodice ale dobânzii.	A se raporta numai pentru instrumentele cu rată variabilă.
Marjă	Numărul de puncte de bază adăugate la (dacă este pozitiv) sau scăzute din (dacă este negativ) rata de referință de bază pentru a calcula rata efectivă a dobânzii aplicabilă pentru o anumită perioadă.	A se raporta numai pentru instrumentele cu rată variabilă.

2. Prag de semnificație

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate drept interbancare pe baza cadrului Basel III LCR.

3. Excepții

Tranzacțiile intragrup nu ar trebui raportate.

ANEXA III

Sistem de raportare pentru statisticile referitoare la piețele monetare în ceea ce privește instrumentele financiare derivate

PARTEA 1

TIP DE INSTRUMENTE

Agenții raportori ar trebui să raporteze către Banca Centrală Europeană (BCE) sau banca centrală națională (BCN) relevantă:

- (a) toate tranzacțiile de swap pe cursul de schimb, în care se cumpără/vinde euro la vedere în schimbul unei monede străine și se vinde/cumpără înapoi la o dată forward la un curs de schimb valutar forward convenit în prealabil, între agentul raportor și alte instituții financiare monetare (IFM), alți intermediari financiari (AIF), societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică sau bănci centrale în scopuri de investiții, precum și cu societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR;
- (b) tranzacții swap pe indicii ratei dobânzii overnight (OIS) exprimate în euro între agentul raportor și alte instituții financiare monetare (IFM), AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică sau băncile centrale în scopuri de investiții, precum și cu societăți nefinanciare clasificate ca „interbancare” în conformitate cu cadrul Basel III LCR.

PARTEA 2

TIP DE DATE

1. Tipul de date bazate pe tranzacții ⁽¹⁾ pentru tranzacțiile de swap pe cursul de schimb care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție:

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificatorul tranzacției	Identificatorul unic intern al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție.	Identificatorul tranzacției este unic pentru orice tranzacție raportată la o anumită dată de raportare pentru orice segment al pieței monetare.
Data raportării	Data la care datele sunt transmise BCE sau BCN.	
Marcă temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	
Codul contrapărții	Un cod de identificare care trebuie utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Atunci când tranzacțiile sunt efectuate prin intermediul unei contrapărți centrale de compensare (CPC), trebuie furnizat identificatorul persoanei juridice (<i>legal entity identifier</i> — LEI) al CPC. Atunci când tranzacțiile sunt efectuate cu societăți nefinanciare, AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică și bănci centrale și pentru orice altă tranzacție raportată pentru care nu este furnizat indicatorul LEI al contrapărții, trebuie furnizată clasa contrapărții.
Identificatorul codului contrapărții	Un atribut care specifică tipul de cod individual al contrapărții transmis.	A se utiliza în toate împrejurările. Va fi furnizat un cod individual al contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul de țară al Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligatoriu în cazul în care nu este furnizat codul individual al contrapărții. Opțional în rest.

⁽¹⁾ Standardele de raportare electronică și specificațiile tehnice ale datelor sunt stabilite separat. Acestea sunt disponibile la adresa www.ecb.int

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară raportată.	
Data valorii la vedere	Data la care o parte vinde celeilalte părți o cantitate specificată dintr-o monedă specificată în schimbul plății unei sume convenite dintr-o monedă specificată diferită pe baza unui curs de schimb valutar cunoscut drept cursul de schimb valutar la vedere.	
Data scadenței	Data la care tranzacția de swap pe cursul de schimb expiră, iar moneda vândută la data valorii la vedere este răscumpărată.	
Semnul tranzacției	A se utiliza pentru a identifica dacă suma în euro raportată la valoarea nominală a tranzacției este cumpărată sau vândută la data valorii la vedere.	Acesta ar trebui să se refere la operațiunea cu euro la vedere, respectiv dacă euro este vândut sau cumpărat la data valorii la vedere.
Valoarea nominală a tranzacției	Cantitatea de euro cumpărată sau vândută la data valorii la vedere.	
Codul monedei străine	Codul internațional ISO de trei cifre al monedei cumpărate/vândute în schimbul euro.	
Cursul de schimb valutar la vedere	Cursul de schimb valutar între euro și moneda străină aplicabil componentei la vedere a tranzacției de swap pe cursul de schimb.	
Puncte forward valutare	Diferența dintre cursul de schimb valutar la vedere și cursul de schimb valutar forward exprimată în puncte de bază, cotate în conformitate cu convențiile predominante ale pieței pentru perechea valutară.	
Beneficiar în cazul tranzacțiilor desfășurate prin CPC		

2. Tipul de date bazate pe tranzacții pentru tranzacțiile OIS care trebuie raportate pentru fiecare tranzacție

Câmp	Descrierea datelor	Opțiuni de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Identificatorul tranzacției	Identificatorul unic intern al tranzacției utilizat de agentul raportor pentru fiecare tranzacție.	Identificatorul tranzacției trebuie să fie unic pentru orice tranzacție raportată la o anumită dată de raportare pentru orice segment al pieței monetare.

Câmp	Descrierea datelor	Opțiune de raportare alternativă (dacă este cazul) și alte rezerve
Data raportării	Data la care datele sunt transmise BCE sau BCN.	
Marcă temporală electronică	Momentul în care o tranzacție este încheiată sau înregistrată.	Opțional.
Codul contrapărții	Un cod de identificare utilizat pentru a recunoaște contrapartea agentului raportor pentru tranzacția raportată.	Atunci când tranzacțiile sunt efectuate prin intermediul unei contrapărți centrale de compensare (CPC), trebuie furnizat identificatorul LEI al CPC. Atunci când tranzacțiile sunt efectuate cu societăți nefinanciare, AIF, societăți de asigurare, fonduri de pensii, administrația publică și bănci centrale și pentru orice altă tranzacție raportată pentru care nu este furnizat indicatorul LEI al contrapărții, trebuie furnizată clasa contrapărții.
Identificatorul codului contrapărții	Un atribut care specifică tipul de cod individual al contrapărții transmis.	A se utiliza în toate împrejurările. Va fi furnizat un cod individual al contrapărții.
Localizarea contrapărții	Codul ISO de țară pentru țara în care este înregistrată contrapartea.	Obligativ în cazul în care nu este furnizat codul individual al contrapărții. Opțional în rest.
Data tranzacției	Data la care părțile încheie tranzacția financiară.	
Data inițială	Data la care se calculează rata overnight a ratei variabile periodice a dobânzii.	
Data scadenței	Ultima dată a intervalului în care se calculează rata overnight compusă.	
Rată fixă a dobânzii	Rată fixă utilizată în calcularea profitului OIS.	
Semnul tranzacției	Un semn care arată dacă rata fixă a dobânzii este plătită sau primită de agentul raportor	
Valoarea nominală a tranzacției	Valoarea nominală a OIS.	

3. Prag de semnificație

Tranzacțiile încheiate cu societățile nefinanciare ar trebui raportate numai atunci când sunt încheiate cu societăți nefinanciare clasificate drept interbancare pe baza cadrului Basel III LCR.

4. Excepții

Tranzacțiile intragrup nu ar trebui raportate.

ANEXA IV

Standarde minime ce trebuie aplicate de către unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare

Agenții raportori trebuie să îndeplinească următoarele standarde minime pentru a respecta cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene (BCE).

1. Standarde minime de transmitere:

- (i) raportarea trebuie să se efectueze la timp și în termenele stabilite de BCE și banca centrală națională (BCN) relevantă;
- (ii) forma și modul de prezentare a rapoartelor statistice trebuie să respecte cerințele tehnice de raportare stabilite de BCE și BCN relevantă;
- (iii) agentul raportor trebuie să furnizeze BCE și BCN relevante detaliile uneia sau mai multor persoane de contact;
- (iv) trebuie respectate specificațiile tehnice pentru transmiterea datelor către BCE și BCN relevantă.

2. Standarde minime de acuratețe:

- (i) informațiile statistice trebuie să fie corecte;
- (ii) agenții raportori trebuie să fie în măsură să furnizeze informații privind evoluțiile reflectate de datele transmise;
- (iii) informațiile statistice trebuie să fie complete și să nu conțină lacune continue și structurale; lacunele existente trebuie să fie semnalate, explicate BCE și BCN relevante și, acolo unde este cazul, completate cât mai curând posibil;
- (iv) agenții raportori trebuie să respecte dimensiunile, politica de rotunjire și zecimalele stabilite de BCE și BCN relevantă pentru transmiterea tehnică a datelor.

3. Standarde minime de conformitate cu conceptele:

- (i) informațiile statistice trebuie să fie conforme cu definițiile și clasificările din prezentul regulament;
- (ii) în cazul unor abateri de la aceste definiții și clasificări, agenții raportori trebuie să monitorizeze și să cuantifice periodic diferența dintre măsura utilizată și măsura prevăzută în prezentul regulament;
- (iii) agenții raportori trebuie să fie în măsură să explice diferențele dintre datele transmise și cifrele pentru perioadele anterioare.

4. Standarde minime de revizuire:

Trebuie respectate politica și procedurile de revizuire stabilite de BCE și de BCN relevantă. Revizuirile care se abat de la revizuirile obișnuite trebuie să fie însoțite de note explicative.
